

Omfanget af det arbejde, som vidner, retsbude og vurderingsmænd udfører i forbindelse med begyndelses- og registreringsforretninger varierer stærkt fra bo til bo, og det er vanskeligt at fastsætte generelle regler om, hvor stort et vederlag de pågældende bør have. Det foreslås derfor i det hele at overlade til skifteretten at fastsætte vederlaget. Vederlaget afholdes som hidtil af boet.

De foreslåede regler omfatter ikke vederlag til sognefogeder for udførelse af begyndelses- og registreringsforretninger. Som omtalt i de almindelige bemærkninger under nr. 3 er det meningen, at sognefogederne fremtidig skal vederlægges for udførelse af begyndelses- og registreringsforretninger gennem en forhøjelse af deres almindelige løn, jfr. forslagets § 4.

Til § 3.

Forslaget går ud på at formulere tvangsakkordlovens § 38, således at de bestemmelser om retsafgift, som denne paragraf indeholder, ophæves.

Regler om retsafgift i forbindelse med tvangsakkord findes i kapitel 5 i forslaget til lov om retsafgifter.

Til § 4.

Som omtalt i de almindelige bemærkninger under nr. 3 er det meningen, at sognefogederne fremtidig skal vederlægges for foretagelse af udlæg og udpantning og for udførelse af begyndelses- og registreringsforretninger i boer gennem en forhøjelse af deres almindelige løn.

Efter § 1, stk. 1, i lov om sognefogedernes lønninger tillægges der sognefogederne en af justitsministeren fastsat årlig løn af fra 80 til 400 kr., som udredes af statskassen. I særlige tilfælde kan der fastsættes en løn af indtil 800 kr.

Ifølge cirkulære nr. 110 af 29. april 1960 udgør sognefogedernes løn 100 kr. årligt med tillæg af 13 øre pr. indbygger i sognefogeddistriktet og 4 øre pr. hektar, i alt dog højst 800 kr. Til den således fastsatte løn ydes sædvanligt dyrtidstillæg.

Ved forhandling med Danmarks sognefoged- og lægdsmandsforening og Foreningen af sognefogeder i bymæssige kommuner er der opnået enighed om, at forhøjelse af lønnen bør gennemføres ved, at den øverste grænse for lønnen afskaffes, og ved, at betalingen pr. hektar forhøjes.

Det foreliggende forslag går derfor ud på at opheve maksimumsbeløbet for sognefogedernes løn. Samtidig foreslås mindstebeløbet for lønnen — der i dag er uden praktisk betydning — ophævet.

Til § 5.

Bestemmelsen i § 3, stk. 4, 2. pkt. i lov om indrivelse af skatter og afgifter til det offentlige m. m.

— hvorefter retsafgiften for udpantninger, der foretages af en pantefoged, tilfalder kommunekassen i den kommune, i hvilken pantefogeden er ansat — foreslås ophævet, da der i § 63, stk. 2, i forslaget til lov om retsafgifter er optaget en bestemmelse om, at afgiften ved udpantning for skatter og afgifter, der inddrives af en kommune, der har ansat pantefoged, tilfalder denne kommune.

På den ophævede bestemmelses sted foreslås indsat en bestemmelse om, at vederlaget til vidner under udpantningsforretninger, der foretages af en pantefoged, skal afholdes af den kommune, der har ansat pantefogeden. Som der nærmere er redegjort for i de almindelige bemærkninger under nr. 2 er det meningen, at vederlaget til fogedvidner fremtidig skal indregnes i retsafgiften og afholdes af det offentlige. Vederlaget til fogedvidner skulle i konsekvens heraf betales af den kommune, hvem retsafgiften tilfalder. Af praktiske grunde har man imidlertid anset det for mere hensigtsmæssigt at lade den kommune, der har ansat pantefogeden, afholde vederlaget, således at man undgår afregning kommunerne imellem af de forholdsvis ringe beløb, som vederlaget udgør.

Til § 6.

Ændringerne i auktionslederloven er nødvendig gjort af, at forslaget til lov om retsafgifter foreslår afgiften for auktioner, der afholdes af auktionsledere, afskaffet, jfr. forslagets kapitel 4 og retsafgiftsbetænkningen side 47-49.

Til nr. 1.

Efter auktionslederlovens § 4, stk. 1, 1. pkt., skal rekvirenten betale auktionslederen et vederlag for afholdelse af auktion, der svarer til $\frac{1}{5}$ af den afgift, der tilfalder staten for auktionen.

Denne afgift udgør efter lov nr. 138 af 24. april 1935 om afgift for offentlig auktion m. m. som hovedregel 4 pct. af købesummen med visse tillæg. I nogle tilfælde anvendes dog en lavere procentsats:

1. For auktion over faste ejendomme og søfartøjer med tilhørende løsøre udgør afgiften 1 pct.

Efter auktionslederloven kan auktionsledere ikke afholde auktion over faste ejendomme og registrede skibe.

2. For auktion over brugsrettigheder og lignende rettigheder over faste ejendomme og søfartøjer og for auktion over aktier, obligationer og andre værdipapirer samt enhver art af fordringer på penge eller penges værdi udgør afgiften 2 pct.

Efter auktionslederloven kan auktionsledere ikke afholde tvangsauktion over aktier, gældsbreve og andre fordringer.